

Oppia ikä kaikki.

Tämä suomalainen sanonta pitää tukevasti paikkansa kun puhutaan meistä varttuneemmistakin.

Me Tervakosken Eläkkeensaajien 3 uskalikkoa Paula, Pirjo ja Sirkka-Liisa löysimme ihan uuden harrastuksen mihin olemme nyt ihan hurahtaneita. Yhdellä meistä oli pieni haju ennestään siitä mihin olimme ryhtymässä, muut olivat aivan untuvikkoja tähän touhuun. Tervakoskella Patalan "perällä" omakotitalon kellarikerroksessa on **Rita Linblomin** savipaja. Kaikki tarvittava keramiikan tekemiseen löytyy samasta kerroksesta: askarteluhuone pöytineen, mankeli, makkarakone, kavaletit, (näitä maallikon kielellä kutsutaan dreijaksi) sekä satamäärin erilaisia pikkuvälineitä ja muotteja joita kuvitellaan tarvitsevan kun savea muotoillaan.

Polttuhuone jossa esineet poltetaan ensin raakapoltoissa ja sitten lasituksen jälkeen.

Toisessa huoneessa erilaisia lasitteita ja värejä. Savea: ainakin mustaa, valkoista ja ihan itseään ruskeaa löytyy kunkin tarpeisiin valinnan mukaan.

Kuivatushuoneen hyllyillä muovaillut esineet kuivahtavat viikon aikana poltettaviksi.

Taukokuoneessa joko Ritan piirakoiden tai omien eväiden kanssa nautimme kahvihetkestä, mikä onkin tarpeen 4-5 tuntia kestävän aherruksen välissä.

Ihana kärsivällinen ja kannustava "Ritaritar" Rita jaksaa opettaa ja neuvoa meitä väsymättä, iso kiitos hänelle siitä.

Hänen ideansa olikin pystyttää 4-päiväinen näyttely kaikesta mitä saimme valmiiksi syksyn aikana. Aivan selvästi huomasin kuinka olimme oppineet jo tässä ajassa esim. lasituksen saloja. Viimeksi tehdyt erottuivat selvästi edukseen esimerkiksi lasituksen vuoksi.

Kiva syksy takana päin, joulupukin konttiin kyllä kehtasi laittaa omin käsin tehtyjä, saas nähdä mitä palautetta tulee. Kuitenkin ensi vuonna jatketaan harrastusta kun on koukkuun jääty. Kuvat puhukoot puolestaan.

Sirkka-Liisa Aho